

РЕШЕНИЕ

№ 864

гр. София, 09.01.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 13.12.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Слава Гьошева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10205** по описа за **2024** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от „АЛФА - ФАРМ“ ЕООД,[ЕИК], представлявано от управителя Г. В. Г., чрез адв. Г. Д., срещу решение № 3427 от 22.07.2024г., постановено по НАХД № 3445/2024г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 94 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 749602-F744932/12.01.2024г. издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП с което на основание чл.278б, ал.3 от ДОПК на „Алфа Фарм“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 13 193 лева за нарушение на чл.127и, ал. 1 ДОПК вр. чл. 8 ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България.

Касаторът „АЛФА - ФАРМ“ ЕООД счита решението за незаконосъобразно, постановено при допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, постановено при липса на мотиви и противоречие с материалния закон. Излага доводи, че решението е постановено в нарушение на съдопроизводствените правила, които са толкова съществени, че водят до наличието

на порок на решението по смисъла на чл.209, т.3, предл.2 АПК. Счита, че наказателното постановление не е издадено от компетентен административен орган, съгласно чл.279 ал.1 от ДОПК - наказателното постановление не е издадено от изпълнителния директор на НАП или оправомощено лице - заповедта на директора на НАП е издадена на 25.08.2022г, а нормата на чл.127и ал.1 от ДОПК е от 11.12.2020г. Сочи, че от друга страна от приложената заповед № 311У - 1149/25.08.2020 г. на изпълнителният директор на НАП е видно, че изпълнителният директор на НАП не е упълномощил началник на отдел - "Оперативни дейности" - С., дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ в ЦУ на НАП да издават наказателни постановления за налагане на административни наказания за нарушения регламентирани в чл.278б от ДОПК. Счита, че в решението има липса на мотиви по изложените в жалбата основания за липса на осъществен състав. Излага доводи, че не може да им се вмени описаното нарушение за деяние съгласно чл.127и от ДОПК, във вр. с чл.8, ал.1 от НАРЕДБА № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България. Счита, че би трябвало да бъде предоставена възможност за корекция на вече подадени данни при предварително деклариране без това да обхваща само и единствено датата, часа и мястото на получаване/разтоварване на стоката и/или смяна на транспортното средство, включително при претоварване. Необходимо е да съществува и възможност декларациите за потвърждение да бъдат анулирани и/или коригирани. Всичко това би било необходимо с цел всяко предприятие да може коректно да подаде информация и да отстрани евентуални грешки при първоначално деклариране или последващо потвърждаване на данни. Счита, че е налице "маловажен случай" по чл. 28 от ЗАНН поради незначителната обществена опасност на допуснатото формално нарушение. Моли съда да постанови решение, с което да се отмени решението на СРС и да се отмени изцяло процесното наказателно постановление. Претендира разноски.

Ответната страна – ТД на НАП С. в писмените си бележки оспорва касационната жалба; счита решението на СРС за правилно. Твърди, че правилна е преценката на съда, че АУАН и обжалваното НП отговарят по форма и съдържание на изискванията на чл.42, респ. чл.57 от ЗАНН, издадени са от надлежни органи и в рамките на неговите пълномощия, констатираното нарушение е изчерпателно описано в АУАН, по идентичен начин – описано и в НП, надлежно връчени на нарушителя чрез упълномощено от него лице, с оглед гарантиране на неговите права. Твърди, че безспорно се установява, че нарушението е извършено от обективна страна. Сочи, че е правилен изводът на съда, че не може да се приложи чл.28 от ЗАНН. Ответникът твърди, че с недекларирането предварително на превоза се възпрепятства възможността за осъществяване на фискален контрол от органите на приходите върху движението на стоките с висок фискален контрол от органите по приходите върху движението на стоките с висок фискален риск на територията на страната при условията на глава петнадесета от ДОПК като съвкупност от действия на органите по приходите с цел предотвратяване укриване на данъци и данъчни измами. Излага доводи, че декларирането е предварително, а не последващо и поради това осигурява възможност за физически контролна доставка и движението на стоките с висок фискален контрол. Възражава срещу искането на присъждане на разноски на двете инстанции, като счита, че не е налице прекомерност, тъй като делото не е с фактическа и правна сложност. Моли съда да потвърди оспорено решение като правилно.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл.210, ал.1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл.211, ал. 1 АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл.218, ал.2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл.220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

От фактическа страна Софийският районен съд е приел за установено, че на 12.11.2023 г. свидетелите А. - Д. С. - старши инспектор по приходите в Главна дирекция „Фискален контрол“ и И. Е. К. - инспектор по приходите в Главна дирекция „Фискален контрол“ извършили проверка на транспортно средство влекач марка „SCANIA“, с рег. [рег.номер на МПС] и ремарке с рег. [рег.номер на МПС] на ГКПП В. - Д. мост 2 с водач Г. К. К.. При извършената проверка било установено, че в транспортното средство се превозва стока от списъка на стоките с висок фискален риск „Меса от животни от рода на свинете: Замразени: От домашни свине: От домашни свине: Други: Обезкостени“ с код по КН 0203 29 55. Водачът на транспортното средство представил на органите по приходите придружаващи стоката документи: международни товарителници, фактури и др. При извършената проверка органите по приходите установили, че за част от превозваната стока липсват данни за Уникален номер на превоза. Предвид горното органите по приходите поставили техническо средство за контрол на транспортното средство. Съставен бил протокол за извършена проверка на стоки с висок фискален риск № 050902829249_1 от 12.11.2023 г., а водачът на транспортното средство попълнил декларация от същата дата, в която посочил датата и мястото на разтоварване.

На посочените в декларацията дата и място на разтоварване – на 12.11.2023 г. в [населено място], общ. С., обл. С., [улица], била извършена проверка от органи по приходите, сред които и свидетелят Р. Д. М., на длъжност "инспектор по приходите", и Д. Г. Д., заемащ също длъжност „инспектор по приходите“ в ГД „Фискален контрол“. При проверката органите по приходите отстранили техническото средство за контрол, за което съставили Протокол за отстраняване на техническо средство за контрол № 050902829249_3/12.11.2023 г. Органите по приходите установили, че в превозното средство се превозват общо 20 999 кг стоки с висок фискален риск: "Меса от животни от рода на свинете: Замразени: От домашни свине: От домашни свине: Други: Обезкостените код по КН 0203 29 55. Проверяващите установили, че от общото количество стоки с висок фискален риск за 13 823 кг с изпращач „Premium meat Kft“, У., превозвач „П. транс“ е ЕИК[ЕИК], и получател „Алфа фарм“ ЕООД е издаден Уникален номер на превоза № 2023111110177. За остатъка от количеството стоки е висок фискален риск: "Меса от животни от рода на свинете: Замразени: От

домашни свине: От домашни свине: Други: Обезкостени с код по КН 0203 29 55, обаче -7 176 кг с изпращач „EURL CARAMAN F.” с VIN FR 33523225670 с превозвач „П. транс“ е ЕИК[ЕИК], и получател „Алфа фарм“ ЕООД, не бил издаден уникален номер на превоза. Стойността на стоката, за която нямало издаден уникален номер на превоза, съгласно фактура № [ЕГН]/09.11.2023 г. била 16 863, 69 евро, или 32 982, 51 лева според фиксирания курс на БНБ. За резултатите от проверката на място бил съставен протокол за проверка на стоки с висок фискален риск № 050902829249_6/12.11.2023 г.

На 21.11.2023 г. в ТД на НАП - Б. офис С. в присъствието Д. Г. Д. - „инспектор по приходите в ГД „Фискален контрол“ и на законния представител на „Алфа Фарм“ ЕООД свидетелят Р. Д. М. съставил АУАН № F744932/21.11.2023 г., с който повдигнал против дружеството - жалбоподател административно-наказателно обвинение за нарушение на чл.127и, ал.1 ДОПК, вр. чл.8 ал.1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. – за това, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава — членка на Европейския съюз и завършва на територията на страната, получателят „Алфа Фарм“ ЕООД не е декларирал предварително данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Актът бил подписан от съставителя, свидетеля и представляващия дружеството - въззивник, на когото бил предявен за запознаване със съдържанието му и му бил връчен препис. Няма представени възражения в законоустановения срок по чл. 44 ал. 1 ЗАНН. Въз основа на направените в съставения АУАН констатации, компетентно длъжностно лице издал процесното НП на 12.01.2024 г., с което, след като възпроизвел изцяло описаната в акта фактическа обстановка, на основание чл.278б, ал.3 от ДОПК на „Алфа Фарм“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 13 193 лева за нарушение на чл.127и, ал. 1 ДОПК вр. чл. 8 ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България.

Въз основа на така установената фактическа обстановка районният съд от правна страна е приел, че при издаването на оспореното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че нарушението е безспорно установено от представените писмени и гласни доказателства по делото. Съдът е посочил още, че от писмените доказателства се установява, че са били декларирани предварително данни за превоз на стока с висок фискален риск за 13 823 кг с изпращач „Premium meat Kft”, У., превозвач „П. транс“ с ЕИК[ЕИК], и получател „Алфа фарм“ ЕООД, като е генериран Уникален номер на превоза № 202311110177. Установил е, че в случая не може да се обсъжда недостиг на стока или грешка при товарене, тъй като и от показанията на свидетеля М. и от писмените доказателства - международна товарителница и фактура № [ЕГН]/09.11.2023 г. се установява, че стоката с висок фискален риск, за която не са били декларирани предварително данни и не е бил предоставен УНП, е с различен изпращач - „EURL CARAMAN F.”, касае се за превоз от друга държава - членка на ЕС, а именно Република Франция, а най-сетне - превозваното количество надвишава декларираното. Т.е. очевидно е, че разликата между стоката, за която са били декларирани предварително данни, и количеството, установено при извършената проверка, не се дължи на недостиг на стока или грешка при натоварването. Установено е също така, че „Алфа фарм“ ЕООД не е имало никаква пречка да декларира самостоятелно данните за превоза на 7 176 кг с изпращач

„EURL CARAMAN F.” с VIN FR 33523225670 и превозвач „П. транс“ с ЕИК[ЕИК], и получател „Алфа фарм“ ЕООД, по реда на чл. 8 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г., подавайки информация съгласно приложение № 1 към чл. 8 ал. 1 и по реда на чл. 48 от Наредбата, за което да бъде предоставен втори УНП. Счел е, че нарушението не представлява маловажен случай по см. на § 1 т. 4 ДР на ЗАНН, тъй като обществената му опасност не е по-ниска, сравнена с други нарушения от същия вид. По отношение на наложения размер на санкцията СРС е посочил, че имуществената санкция не е фиксирана в абсолютно определен размер, а е функция от данъчната основа на превозваната стока, като в случая данъчната основа е 32 982, 51 лева, колкото е стойността на стоката, поради което и наказващият орган правилно е определил размера на имуществената санкция на 13 193, 00 лева (40 процента от 32 982, 51 лева). Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 от АПК.

Настоящата касационна инстанция, като взе предвид представените доказателства, както и като извърши проверка на оспорения акт, напълно споделя изложените в решението мотиви, поради което и на основание чл.221, ал. 2 АПК препраща към тези мотиви.

Разпоредбата на чл.127и от ДОПК предвижда, че при превоз на стока с висок фискален риск, който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за всеки отделен превоз до влизане на транспортно средство на територията на страната и потвърждава получаването на стоката най-късно до края на деня, следващ деня на пристигането ѝ на мястото на получаване/разтоварване.

Съгласно чл. 8, ал. 1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на стоки с висок фискален риск на територията на Република България, всеки отделен превоз на стоки с висок фискален риск (СВФР), който започва от територията на друга държава - членка на Европейския съюз, и завършва на територията на страната, получателят или купувачът/придобиващият в тристранна операция или крайният получател във верига последователни доставки на стоки предварително декларира данни за превоза до влизане на транспортно средство на територията на страната. Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение № 1 по реда на чл. 48.

Нормата на чл.15, ал.1 от Наредба № Н-5 от 29.09.2023 г. за условията и реда за осъществяване на фискален контрол върху движението на СВФР на територията на Република България предвижда, че „лице, което предварително е декларирало данни за превоз на СВФР, може по електронен път да коригира подадените данни за превоза по реда на чл.48 в сроковете по чл.8, ал.1, чл.9, ал.1, чл.10, чл.11, ал.1 и чл.12, ал.1 и съгласно съответното приложение“.

По делото е установено, че процесните превозвани стоки, а именно „Меса от животни от рода на свинете, пресни, охладени или замразени; Замразени: Други: От домашни свине: Други: Обезкостени“ с общо тегло 20 999 кг. За СВФР с количество 13 823 кг. е представен УНП с № 2023111110177.

Декларирането се извършва чрез подаване по електронен път на данни съгласно приложение №1 по реда на чл. 48. Анализът на приетите от АНО за нарушени

разпоредби води до извода, че данните за превоза трябва да се декларират предварително до влизане на транспортно средство на територията на страната, т.е. фактическият състав на приетото за извършено нарушение е осъществен с влизането на транспортното средство на територията на РБ, без да е подадена декларация приложение №1. В случая и в АУАН, и в НП за дата на извършване на нарушението е посочена именно датата, на която АНО е приел, че превозното средство е влязло на територията на страната – 12.11.2023г.

Безспорно е установено несъответствие между предварително декларираната СВФР и установената при извършената проверка. Превозът на стоки е от територията на друга държава – членка на Европейския съюз и завършва на територията на страната получател или купувач, което следва че е осъществен съставомерния признак на нарушението по чл. 127 и от ДОПК „превоз от друга държава-членка на ЕС“. Следователно съставът на административното нарушение е осъществен от обективна страна.

Съгласно чл.278б, ал.3 от ДОПК, лице, което не изпълни задължение по чл. 127и, ал. 1 – 5, се наказва с глоба – за физическите лица, или с имуществена санкция – за юридическите лица и едноличните търговци в размер на 40 на сто от данъчната основа на превозваната стока по смисъла на Закона за данък върху добавената стойност, но не по-малко от 5000 лв.

В случая безспорно е приложена цитираната правна норма, която е и правилната-чл.267б, ал.3 от ДОПК. Установеното по делото несъответствие в количеството СВФР е в размер на 7 176 кг., чиято стойност се равнява на 32 982,51 лева, като санкцията е определена съответно на тази разлика/несъответствие, а не спрямо цялото количество стока, предмет на конкретния превоз. Фактическите установявания на административно-наказващия орган в НП са ясно и подробно изложени. Доказани са във въззивното производство, а размерът на наложената санкция се свързва с приложимата санкционна норма на чл.278б, ал.4 ДОПК. За самото дружество не е възникнало съмнение как е определена санкцията и коя е приложената с НП санкционна норма.

Неоснователни са доводите, изложени в касационната жалба, че решението на СРС е лишено от мотиви. Точно обратното е всъщност. Обсъдени са вида на нарушението - формално, липсата на смекчаващи отговорността обстоятелства, които да разкриват обществена опасност по-ниска от типичната за този вид нарушения и спазването на принципа на пропорционалност спрямо конкретиката на случая, вкл. и през призмата на установеното несъответствие от 7 176 кг. на стойност 32 982,51 лева. АССГ възприема изложените от въззивната инстанция съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр. чл.63в от ЗАНН препраща към тях.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания и на други такива, за които АССГ следи служебно, касационната жалба е неоснователна, а постановеното въззивно съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора, предмет на делото, основателно се явява искането на

ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение-чл.63д, ал.4 ЗАНН. При съобразяване с проведеното по делото едно съдебно заседание с участието на процесуален представител на ответника-юрисконсулт, невисоката фактическа и правна сложност на делото, съдът определя възнаграждението в минималния установен в чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ размер - 100 лева.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, X касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3427 от 22.07.2024г., постановено по НАХД № 3445/2024г. по описа на СРС, НО, 94 състав.

ОСЪЖДА „АЛФА - ФАРМ“ ЕООД,[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите – [населено място] сумата в размер на 80 (осемдесет) лева, юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.